

BIBLIOGRAPHY

1. Galeta, Ya. V. (2008). *Piznavalna samostiinist studentiv ekonomichnoho koledzhu: monografii*. [Cognitive autonomy of students of economic college]. Kirovograd.
2. Vilchkovskiy, E. S., Denysenko, N. F., Shevchenko, Yu. M. (2011). *Intehratsiia rukhiv i muzyky u fizychnomu rozvytku ditei starshoho doshkilnoho viku: navchalno-metodychnyi posibnyk*. [Integration of movements and music in the physical development of children of senior preschool age: a teaching manual]. Ternopil: Mandrivets.
3. Vorozheikina, O. M. (2011). *100 tsikavykh idei dlia provedennia uroku* [100 interesting ideas for the lesson. 2nd kind, processing.]. Kharkiv: View. Group «Basis».
4. Karpova, L. G. (2003). *Formuvannya profesynoyi kompetentnosti vchytelya zahal'noosvitn'oyi shkoly*. [Formation of professional competence of a teacher of a secondary school]. Kharkiv.
5. Melnik, A. O. (2015). *Formuvannya hotovnosti maybutnikh uchyteliv fizychnoyi kul'tury do pozaklasnoyi roboty u pochatkoviy shkoli*. [Formation of readiness of future teachers of physical culture for extra-curricular work in elementary school]. Kirovograd.
6. Shut, M. M. (2010). *Orhanizatsiia dytiachykh sviat*. [Organization of children's holidays]. Kiev.
7. Filankovskii, V. V. (2000). *Teoriya i praktika formirovaniya professional'noy gotovnosti uchytelya fizicheskoy kul'tury*. [Theory and practice of formation of professional readiness of a teacher of physical culture]. Stavropol.

УДК 811.161.2

**СЕМАНТИКО-ФУНКЦІЙНІ ОСОБЛИВОСТІ ВЖИВАННЯ
ЛЕКСЕМ З АФІКСОЇДОМ ФІЛО- (-ФІЛ) У СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ**

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. Семантико-функційний підхід до вивчення мовних явищ – це один із основних напрямів лінгвістичних пошуків, тому аналіз афіксоїдів як запозичених, так і питомих викликає інтерес, що підтверджено низкою наукових публікацій. Незважаючи на велику кількість досліджень, поняття «афіксоїд» є суперечливим у зв'язку з відсутністю спільного тлумачення цього терміна, а аналіз словотвірних моделей лексичних одиниць різного рівня й надалі залишається важливою складовою сучасних

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ

ШЕВЧЕНКО Ольга Володимирівна – кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри теорії і методики фізичного виховання Центральноукраїнського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка.

Наукові інтереси: професійна підготовка майбутніх фахівців галузі фізичного виховання і спорту.

МЕЛЬНІК Анастасія Олександрівна – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри теорії і методики фізичного виховання Центральноукраїнського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка.

Наукові інтереси: професійна підготовка майбутніх фахівців галузі фізичного виховання і спорту.

INFORMATION ABOUT THE AUTHORS

SHEVCHENKO Olga Vladimirovna – Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, head of the Department of Theory and Method of Physical Education of the Centralukrainian Volodymyr Vynnychenko State Pedagogical University.

Circle of scientific interests: Professional training of future specialists in the field of physical education and sports.

MELNIK Anastasiia Aleksandrovna – Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor of the Theory and Methodology of Physical Education of the Centralukrainian Volodymyr Vynnychenko State Pedagogical University.

Circle of scientific interests: professional training of future specialists in the field of physical education and sports.

Дата надходження рукопису 12. 02. 2018 р.

Рецензент – д.п.н. професор В. В. Радул.

ШЕВЧУК Тамара Борисівна – кандидат філологічних наук, доцент кафедри теорії та методик початкового навчання Рівненського державного гуманітарного університету
e-mail : 3638004 @ gmail.com

лінгвістичних студій. Тому вивчення специфіки творення лексем за допомогою запозичених словотвірних формантів і їхніх функційно-семантичних особливостей поза сумнівом є актуальним.

Аналіз наукових досліджень і публікацій. У сучасній українській літературній мові використовуються інтернаціональні лексичні одиниці та інтернаціональні морфеми. Серед них виокремлюються слова з міжнародними терміноелементами: *авіа-, агро-, гідро-, дендро-, кіно-, психо-, рентгено-, синхро-*,

термо-, техно-, фото-, філо- тощо. Дослідженню лексем з препозитивними і постпозитивними запозиченими формантами присвячені праці О. К. Безпояско, К. Г. Городенської, В. О. Горпинича, В. В. Григор'єва, І. І. Ковалика, Н. Ф. Клименко, О. С. Кубрякової, В. В. Лопатіна, О. О. Селіванової, М. М. Шанського тощо. Мовознавці акцентують увагу на тому, що у лінгвістиці не існує єдиного терміну для позначення вказаних компонентів слів. Н. Ф. Клименко називає їх основами складних слів, М. М. Шанський – складниками композитів, О. О. Селіванова – колишньою кореневою морфемою, К. Г. Городенська – афіксоїдами, О. С. Кубрякова – відносно зв'язаними морфемами, В. В. Лопатін – зв'язаними опорними компонентами, В. В. Григор'єв – міжнародними терміноелементами.

Нам імпонує думка К. Городенської, тому ми будемо називати їх афіксоїдами. Афіксоїд – це проміжна морфема, яка повторюється з тим самим значенням у ряді слів і наближається за словотворчими функціями до афіксів [4].

Мета статті: простежити семантико-функційні особливості вживання лексем з афіксоїдом *філо(-філ)* у сучасній українській мові.

Виклад основного матеріалу дослідження. *Філо(-філ)* – елемент грецького походження. Варіант *філо(-філ)* близький до афіксів, оскільки має чітко визначену позицію у слові (*філо* майже завжди знаходиться у препозиції, а *-філ* – у постпозиції), виконує словотвірну функцію (поєднуючись з вільними основами, служить для творення нових слів), але відрізняється від префіксів і суфіксів семантикою, бо префіксам і суфіксам властиве узагальнено-абстрактне значення, а *філо(-філ)* може позначати (для визначення значень використовуємо словник іншомовних слів [6]):

1. Рід, плем'я. *Філогенез* (грец. *φύλον* – рід, плем'я і *γεννάω* – породжую) – (історичний розвиток як окремих видів і систематичних груп організмів, так і органічного світу в цілому; *філогенетика* (грец. *φύλον* – рід, плем'я і *γενετική*) – розділ генетики, що вивчає перебудову генетичного матеріалу в філогенезі; *філогенія* (грец. *φύλον* – рід, плем'я і *γεννάω* – породжую) – наука, що вивчає закономірність розвитку тваринного і рослинного світу; *філоонтологія* (лат. *ontologia* від дав.-грец. *φύλον* рід, плем'я і грец. *όντος* – суще, те, що існує та грец. *λόγος* – учення, наука) – це вчення про буття, розділ філософії, у якому з'ясовуються фундаментальні проблеми існування, розвитку сутнісного, найважливішого.

Слова з префіксоїдом *філо-*, що має значення «рід, плем'я» мають вузьку сферу

поширення і вживаються в науковій та спеціальній літературі.

2. Любов, люблю; той, який любить; улюблений, прихильник. *Філологія* (грец. *φιλολογία* – любов до вчених знань) – гуманітарна наука, що вивчає мову й літературу якогось народу або групи народів; *філософія* (грец. *φιλοσοφία* – любов до мудрості) – наука про найзагальніші закони розвитку природи, форма суспільної свідомості, яка виробляє загальний цілісний погляд на світ і місце людини в ньому, досліджує відношення мислення до буття, практичне, пізнавальне, ціннісне, етичне та естетичне відношення людини до світу; *філосеміт* (грец. від *phileo* – люблю і *семіт*) – друг євреїв; *філофобія* (страх перед любов'ю, боязнь закохатися); *філофонія* (від грец. *philéo* – люблю и *phone* – звук) – колекціонування музичних, вокальних та інших звукозаписів; *філомела* (в перекладі з грецької мови – «та, що любить світло») – 1. Акваріумна рибка. 2. заст. поет. Алгоритично птиця, соловей 3. Власне ім'я, що в перекладі з грец. означає «кохана»; *філокартія* (з грец. *philéo* – люблю і грец. *chártes* – папір, списаний лист) – колекціонування, як правило ілюстрованих, поштових карток (листівок); *філотаймія* – колекціонування і вивчення кишенькових календариків. *Філодендрон*, біол. (від грец. *φύλλον* – люблю і *дендрон* – *дерев*, тобто «друг дерева», оскільки ця рослина в'ється по деревах) – рід кущових, деревних і ліанових рослин родини ароїдних).

Слова *філологія*, *філософія*, *філофобія* утворюють похідні *філолог* (фахівець з *філології*), *філософ* (фахівець з *філософії*), *філофоб* (той, хто боїться закохатися). Поряд з нормативними словами *філолог* та *філософ* в усному побутовому мовленні вживаються стилістично знижені з експресивним відтінком : *філологіня*, *філологічка*, *філософка*. Наприклад: *Кожна з юних екстремалок має пробути кілька днів сама-самісінька в непролазних хащах просто неба. Зараз – черга Софії. Майбутня філологіня ночує ось тут в ямі, прикритій гілками* («Репортер», 24 серпня 2010 р.)

У «Великому тлумачному словнику української мови» [3] подаються застарілі слова – *філозоф* (учень передостаннього класу духовної семінарії) та *філозофіст*, розм., те саме, що *філософ*.

Похідними від *філофонія* та *філокартія*, *філотаймія* є слова, що позначають осіб: *філофоніст*, *філофоністка* (особа, яка займається колекціонуванням музичних, вокальних та інших звукозаписів); *філокартист*, *філокартистка* (особа, яка займається колекціонуванням ілюстрованих, поштових карток (листівок), *філотайміст*,

філотаймістка (особа, яка займається колекціонуванням кишенькових календариків).

Філо- у словах *філофонія*, *філокартія* синонімічний до префіксоїдів *філа-*(*філателія*) та *філ-* (*філуменія*). Слово *філателія* (колекціонування і вивчення знаків поштової оплати, до яких відносять марки, етикетки, ярлики, різноманітні провізорії, поштові штемпелі) утворено від грец. «*φίλος*», «*φίλεω*» – друг, люблю і «*τέλος*» – збір, мито. Колись у Греції для підтвердження того, що адресант оплатив листа, а адресат отримав його безкоштовно, ставили знак, відмітку – *телос*. Сьогодні на конвертах теж є такий знак – це поштова марка.

Філуменія – колекціонування сірникових етикеток. Слово *філуменія* (*phillumeny*) походить від грецького слова *philos* (любити) і латинського *lumen* (вогонь). Похідними від *філателія* і *філуменія* є *філуменіст*, *філуменістка* (особа, яка колекціонує сірникові етикетки) та *філателіст*, *філателістка* (особа, яка колекціонує поштові марки).

За допомогою префіксоїда *філо-* утворюються і власні імена людей. Наприклад, *Філомена* («кохана»), *Філогоній* (грец. *phileo* – люблю і *gonos* – нащадки), *Філофей* (дав.-грец. *Φιλόθεος* – «боголюбивий»), *Філімон* (у перекладі з давньогрецької означає: *люблячий*), від цього імені утворилась стягнена форма *Філон*).

Сьогодні рідко, але зустрічається ім'я *Філон* (від грец. *φίλον* – той, кого люблять, дорога істота) та прізвиська *Філоненко*, *Філонов*, *Філончик*. В українській мові є розмовні, жаргонні слова: *філони*, *філоністка*, *філонити*. Наприклад, у новелі Миколи Невидайла «Сі-бемоль» читаємо: «...до табірному клубу посунули культбригадівці на репетицію. Музиканти, артисти. Роботяги дражнили їх табірними придурками, *філонами*. А чого? Непогано бути *філоном*. Чув, ніби жив колись античний філософ *Філон*, який закликав цуратися всякої роботи, а брати від життя блага й насолоди. Чи так воно, чи ні, не знав, але *філонити* подобалося.

Розмовне, жаргонне дієслово *філонити* – байдикувати, лінуватися, ухилятися від роботи. *Філоністка* від слова «філонити» – дівчина, жінка, яка ніколи не працювала і працювати не збирається. Живе на утриманні чоловіка, батьків і живе при цьому багато. Наприклад:

– А ким Ви працюєте, чим займаєтесь?

– Я – заслужена *філоністка* країни.

У книгах О. Солженіцина і Л. Пантелеєва знаходимо свідчення того, що слово *філонити* використовувалося у мові ув'язнених і безпритульників вже в перші роки радянської влади, а значить, не виключено, що так

говорили дореволюційні кримінальники.

У сучасній українській мові є слова, утворені за допомогою суфіксоїда *-філ*, що в перекладі з грецької мови означає «який любить щось», «любов», «прихильник». Наприклад: *гідрофілія*; від грец. *hydor* – вода і *philia* – любов. 1. Запилення рослин за допомогою води. 2. Пристосованість рослин до життя у водному середовищі; *криофіли* (від *крио...* і грец. *philēō* – люблю) – організми, що живуть в талих калюжах на поверхні льоду або снігу і у воді, що просочує морський лід; *бібліофіл* (любитель і знавець книжок, збирач рідкісних і цінних видань), *англофіл* (прихильник англійської нації, її культури), *русофіл* (той, хто прихильно, з інтересом і повагою ставиться до всього російського, до самих росіян), *слов'янофіл* (представник одного з напрямів 40–50-х рр. 19 ст. – слов'янофіліства), *неофіл* (прихильник всього нового). За моделями вказаних вище слів (прихильник, любитель + *філ*) активно утворюються іменники-оказіоналізми. Для мови ЗМІ характерними є слова: *танатофіл* (послідовник Танатосу), *віктюкфіл* (прихильник режисера Р. Віктюка), *футболофіл* (аматор, що колекціонує все, що стосується улюбленої команди, чемпіонату), *тевтонофіл* (прихильник тевтонів), *еротофіл* (любитель еротики). Вище перелічені слова (крім *гідрофілія*, *криофіли*) з суфіксоїдом *-філ* називають особу, а предмет її зацікавлення вказується в першій частині цих слів. Суфіксоїд *філ-* має антонім грецького походження *-фоб* (наприклад, *англофоб*, *слов'янофоб*) і праслов'янський синонім *-люб* (наприклад: *сонцелюб*, *жінколюб*, *баболюб*, *ласолюб*, *каволюб*). Запозичений суфіксоїд *-філ* і питомий *-люб* співвідносяться у мові в тому самому значенні. Вони відрізняються здебільшого сферою функціонування. За допомогою запозиченого суфіксоїда утворюються переважно терміни, які використовуються у науковому стилі.

3. Листок. *Філодії* (грец. *phylloides* – листоподібний, від *phýllon* – аркуш і *éidos* – вигляд), листоподібно-розширений черешок, що виконує функції листової пластинки); *філокладії* (від грец. основ слів *phýllon* і *kladion* – «гілка») – листкоподібно розширена гілка, що виконує функції листків; *філокактус* (від грец. *φύλλον* – листок і *кактус*) – рід багаторічних тропічних рослин родини кактусів; *філоксера* (від грец. *φύλλον* – листок і *ξηρός* – сухий) – комаха родини хермесових, шкідник винограду); *філофора* (від грец. *φύλλον* – листок і *фор*) – рід червоних водоростей); *філохінон* (від грец. *φύλλον* – листок і *хінони* – органічні ароматичні сполуки, забарвлені кристали з різним запахом) – вітамін К, потрібний для нормального

згортання крові; *філотаксис* (грец. листок і ...таксис) – порядок розміщення листків на гілці); *філофора* (грец. листок і ...фор, яке в складних словах означає «той, що несе») – їстівна морська водорість червоного кольору; *філофаг* (грец. листок і ...фаг –листокруток, садова листовійка, комаха, шкідник листяних дерев; *хлорофіл* (грец. *chloros* – «зелений» і *phyllon* – «листок») – зелений пігмент рослин, за участю якого відбувається фотосинтез.

Слова, в яких *філо-* (-філ) позначають «листок», – це біологічні терміни. Вони найчастіше вживаються у науковому стилі, дуже рідко деякі слова можна зустріти у художній літературі. Наприклад, у напівавтобіографічній повісті М. Коцюбинського «Для загального добра» зустрічаємо слово *філоксера*: «*А філоксера тим і небезпечна для винограду, що, розмножуючись страшенно хутко, переходить з куца на куц, з садка в садок. ...Опріч того, в кінці літа філоксері виростають крила, вона робиться мушкою, перелітає з садка в садок...*».

Запозичені форманти, які утворюють біологічні терміни, дослідила Л. Симоненко (її праця «Формування української біологічної термінології»). Вона проаналізувала з погляду походження, сполучуваності, семантики 73 найпоширеніших препозиційних елементів у складі біологічних термінологічних назв, але слова з афіксом *філо-*(-філ) не були об'єктом її аналізу, що зумовлює актуальність нашої статті.

Дослідження реєстру українських слів з афіксоїдами *філо-* та *-філ* дало змогу виділити майже 90 лексем.

«Великий тлумачний словник української мови» [3] подає 40 слів з префіксоїдом *філо-*. Наприклад, іменники-терміни: *філогенез, філогенетика, філогенія, філодендрон, філокактус, філокартія, філоксерія (заст. філоксера), філологія, філософія (заст. філозофія, зневажл. філософійка)*; абстрактні іменники: *філоксеростійкість, рідк. філософічність, філософствування*; прикметники: *філогенетичний, філоксерний, філологічний, філософський (рідк. філософічний, заст. філозофічний), філофорний, філоксеростійкий, філофорний*; дієслова: *філософствувати, філософувати*; прислівники: *філологічно, рідк. філософічно, філософськи*.

У «Великому зведеному орфографічному словнику сучасної української лексики» [2] зафіксовано 68 слів з префіксоїдом *філо-*. Крім слів, поданих у «Великому тлумачному словнику української мови», у цьому словнику є ще такі слова-іменники: *філобонт, філограма, філодез, філоїд, філокалін, філоксантин, філоктет, філом, філомелід,*

філометроїдоз, філоніт, філоплазмодій, філопод, філоподій, філопорфірин, філостиктоз, філосфера, філогенія, фітофаг, філоценогез.

У «Словнику іншомовних слів» [2] подано тільки 17 слів з префіксоїдом *філо-*. Укладачі цього словника фіксують найбільш уживані слова, не подають розмовної та застарілої лексики.

Висновки та перспективи подальших розвідок напряму. Активність слів з префіксоїдом – *філо-*(*філ*) в сучасній українській літературній мові не однакова. Ті, що пов'язані з повсякденним суспільним життям повністю адаптувались на українському ґрунті і мають похідні форми за моделями відповідних власне українських слів. Вони широко вживаються у всіх стилях української мови. Частина слів з префіксоїдом – *філо-*(*філ*) має вузьку сферу поширення і вживається переважно в науковій та спеціальній літературі.

Важливим завданням на сьогодні є дослідження іншомовних елементів в українській лексиці, перш за все, повторювальних, типових. Вивчення таких елементів у системах словника різних галузей знань дасть можливість з'ясувати їхню продуктивність та доцільність їхнього уживання в сучасній українській мові.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Біологічний словник / П. Г. Костюк, В. О. Беліцер та ін.; за ред. К. М. Ситника, В. О. Топачевського. – 2-е вид., перероб. і доп. – К., 1986. – 679 с.
2. Великий зведений орфографічний словник сучасної української лексики / Уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. – К.: Ірпінь: ВТФ «Перун», 2003. – 896 с.
3. Великий тлумачний словник сучасної української мови / Уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. – К.: Перун, 2003. – 1440 с.
4. Городенська К. Г. Префікси і префіксоїди в українській мові / К. Г. Городенська // Мовознавство. – 1986. – № 1. – С. 6–41.
5. Словник власних імен людей (українсько-російський та російсько-український) / За ред. С. П. Левченка. – Київ: Наукова думка, 1967. – 111 с.
6. Словник іншомовних слів: 23 000 слів та термінологічних сполучень / Укл. Л. О. Пустовит, С. І. Скопенко, Г. М.Сюта, І. В. Цимбалюк. – К.: Довіра, 2000. – 1018 с.

REFERENCES

1. Kostiuk, P. H., Bielitser, V. O. (1986). *Biologichnyi slovnyk*. [Biological Dictionary]. Kiev.
2. Busel, V. T. (2003). *Velykyi zvedenyi orfohrfachnyi slovnyk suchasnoi ukrainskoi leksyky*. [A large pseudo-spelling dictionary of contemporary Ukrainian vocabulary]. Kyiv.

3. Busel, V. T. (2003). *Velykyi tлумachnyi slovnyk suchasnoi ukrainskoi movy*. [Great explanatory dictionary of modern Ukrainian language]. Kyiv.

4. Horodenska, K. H. (1986). *Prefiksy i prefiksoidy v ukrainskii movi*. [Prefixes and prefixes in Ukrainian]. Kiev.

5. Levchenko, S. P. (1967). *Slovnyk vlasnykh imen liudei (ukrainsko-rosiiskyi ta rosiisko-ukrainskyi)*. [Dictionary of personal names of people (Ukrainian-Russian and Russian-Ukrainian)]. Kyiv.

6. Pustovit, L. O., Skopenko, S. I., Siuta, H. M., Tymbaliuk, I. V. (2000). *Slovnyk inshomovnykh sliv: 23 000 sliv ta terminolohichnykh spoluchen*. [Dictionary of foreign language words: 23,000 words and terminology combinations]. Kyiv.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

ШЕВЧУК Тамара Борисівна – кандидат філологічних наук, доцент кафедри теорії та методик початкового навчання Рівненського державного гуманітарного університету

Наукові інтереси: проблеми словотворення в українській мові.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

SHEVCHUK Tamara Borisovna – PhD in Philology, Associate Professor Theory and Methods of Primary School Department Rivne State University of Humanities.

Circle of scientific interests: the word-formation system of modern Ukrainian language is a linguistic aspect.

Дата надходження рукопису 12. 02. 2018 р.

Рецензент – д.п.н. професор О. С. Радул.

УДК 021.4:027.625(091)

ШУЛЯК Світлана Олександрівна –

кандидат педагогічних наук, доцент, професор кафедри інформаційної, бібліотечної та архівної справи, декан факультету менеджменту і бізнесу Відокремленого підрозділу «Миколаївська філія Київська національного університету культури і мистецтв»
e-mail: shulylak@ukr.net

ІСТОРИКО-ПЕДАГОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ЗАСТОСУВАННЯ ІГРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ПРОЦЕСІ БІБЛІОТЕЧНО-ІНФОРМАЦІЙНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ КОРИСТУВАЧІВ БІБЛІОТЕК ДЛЯ ДІТЕЙ (50-80-ті рр. ХХ ст.)

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. Гра є одним із видів діяльності і завжди привертала увагу людини поряд із навчанням, працею, спілкуванням. Водночас дослідники в галузі філософії, психології і педагогіки вважають, що вона відіграє провідну роль у процесі становлення людини як особистості. Діти та підлітки саме у грі можуть виявляти творчу активність, збагачуватись, тому для них властива щоденна потреба в ігровій діяльності. У педагогіці, психології, бібліотекознавстві гра також становить багатогранний предмет вивчення. Починаючи з середини ХХ століття, праці з історії гри свідчать про різне ставлення до ігрової діяльності у різні часи і в різних народів. Проте, гра залишається одним з найефективніших методів навчання та виховання, що дозволяє поглибити знання учнів, підвищити інтерес до предмета, розвиває навички роботи з додатковою літературою.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Різні аспекти застосування елементів ігрової діяльності у бібліотечно-інформаційному обслуговуванні користувачів дитячих бібліотек аналізують такі українські та

зарубіжні фахівці бібліотечної галузі, як Н. Бачинська, Л. Герчікова, Г. Гінзбург, Т. Долбенко, Л. Жаркова, І. Желобовський, А. Марголіна, С. Матліна, О. Нелісова, Т. Попова, А. Чачко, Л. Чупиріна, М. Чусовітіна.

Аналіз наукових праць з бібліотекознавства 50-80-х рр. ХХ ст. переконує, що застосування ігрових елементів у роботі з дітьми та гра, в цілому, розглядалися як засіб активізації дітей, їх всебічного розвитку. Особливе значення мало залучення дітей до бібліотеки як до навчально-виховного осередку з метою набуття знань, умінь читати, для ознайомлення з творами дитячої літератури. Бібліотекознавці (Г. Гінзбург, Л. Жаркова, Н. Мухіна, А. Хренкова, М. Чусовітіна) наголошували на необхідності використання інноваційних підходів до бібліотечно-інформаційного обслуговування читачів-дітей, зокрема на індивідуально – диференційованому підході, врахуванні вікових особливостей, індивідуальних читацьких потреб та інтересів [2; 5;].

Мета статті. Метою дослідження є науковий аналіз проблеми застосування ігрових технологій в процесі бібліотечно-